

Det var altsaa ikke Studentereksamen, men den Fageksamen, der fulgte efter, som var det afgørende. Naar man har ønsket at fremhæve, at der skulde gaa denne forberedende Eksamen forud for Fagprøven, formoder jeg, at Meningen dermed har været at udelukke de Fagprøver af mere — hvad skal jeg sige — mere enkel Art, som maaske aflægges et eller andet Sted og berettiger til Stillinger under Staten uden at kræve den Fordannelse, den almindelige Dannelse, som repræsenteres af Artium og Realafgangseksamen. Alle disse Vittigheder om, hvordan en daarlig Student bliver Landstingsvælger, er altsaa hen i Vejret, thi der er intet som helst i Højres Forslag i den Retning. For Resten er hele den Bestemmelse, som vedrører disse Spørgsmaal, af ganske underordnet Betydning i det Forslag, som fremsattes af Højre i Landstinget. Grundbestemmelserne i dette Forslag er, at de selvstændige Udøvere af Næring her i Landet, i Landbrug og andre Erhverv, derunder altsaa indbefattet alle Ejere af Landets Jord, skal være Vælgere til Landstinget, og dertil knyttede man som et lille Anneks en Gruppe, vanskelig at definere — den kan defineres paa mange Maader og vistnok bedre, end det er gjort —, en lille Gruppe af Samfundsmedlemmer, som man mente i Anskuelse og Livsvilkaar og hele den sociale Stilling stod lige med de selvstændige næringsdrivende uden dog selv at være selvstændige næringsdrivende. For dem foretog man denne lille Udbygning som en Karnap paa den store Bygning, og det er i det hele taget ikke noget Spørgsmaal af gennemgribende Betydning, om denne Udbygning formes saadan eller saadan. Hovedsagen er, at den selvstændige og jordejende Del af Befolkningen skulde være Landstingsvælgere; det er det, der er Kernen i det hele.

I det Blomstersprog, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) benytter, kom han ogsaa ind paa Spørgsmaalet om Højres Stilling til Grundlovsspørgsmaalet i det hele, og det var naturligvis Højres Stilling i det andet Ting, siden det er der, Højre har en afgørende Indflydelse. Den Dagsorden, der blev vedtaget den 3. April i Fjor, erklærede det ærede Medlem for en vidunderlig Dumhed, en mirakuløs Dumhed og maaske flere Varianter

af den samme Tanke. Han gik ud fra, at der maatte have fundet en Vending Sted, idet Højre først vilde have forhandlet, saa nægtede Forhandlingen og nu maaske i Aar igen vilde forhandle. Jeg skulde ikke være kommet ind paa dette, hvis det ikke havde været saaledes, at det ikke alene var det ærede Medlem, der var inde paa den Misforstaaelse, men at ogsaa Medlemmer af en anden Støbning, det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) og andre ærede Medlemmer, har været inde paa Betragtninger af lignende Art og talt om en Kolbøtte og lignende. Nu har det tidt undret mig, hvor vanskeligt det synes at være at forstaa hinanden, selv om man virker i samme Hus, i en Sal forneden og en Sal foroven, hvor vanskeligt det er for det ene Parti at begribe, hvad det andet foretager sig. Men jeg vil fremsætte et Par retledende Bemærkninger. Der skete ingen som helst vidunderlig Dumhed eller lignende, ingen som helst Forandring i Højres Stilling, da den omtalte Dagsorden blev vedtaget. Højre udtalte, som det fremgik af Betænkningen, at det ikke kunde gaa ind paa Regeringens Forslag som Forhandlingsgrundlag, men selv stillede et Forslag og erklærede, at det var villigt til at forhandle derom helt ind i Fællesudvalget. Da Højre i Landstingsudvalget havde skrevet denne Betænkning, fremkom Venstres Betænkning i samme Udvalg, en Betænkning, som Højre ikke havde haft fjerneste Anelse om, før den forelaa trykt. Det forholdt sig vistnok saa, at det ikke var nogen særlig livlig Forhandling, der var gaaet forud i Udvalgsmøderne, saa det var ikke saa underligt, at man først da mødte denne Betænkning første Gang. Man saa da til sin Forbavselse, at Venstre erklærede det Forslag, Højre havde stillet, for fuldkommen uantageligt. Der blev sagt, at det var „uskikket til Forhandlingsgrundlag“, og at det var ganske „ørkesløst at antage den tilbudte Forhandling“. Saa stod man altsaa saaledes, at den ene Part sagde: Vi vil ikke forhandle om Regeringsforslaget, men vi stiller et andet Forslag som Grundlag for en Forhandling, og den anden Part sagde: Det er aldeles ørkesløst at modtage dette Tilbud, vi vil slet ikke forhandle om det Forslag, Højre stiller. Enhver vil da kunne indse, at der her indtraadte noget nyt og, jeg tror at kunne sige,